

Indikativ praeteritum

V litevštině se slovesa v préteritu časují podle dvou vzorů: voru **-o** nebo vzoru **-ė** (podle koncovky výchozího tvaru, viz tabulku se vzory časování). 3. os. préteritu patří k hlavním tvarům slovesa (tzv. lemmatickému trojkmení), které musíme znát:

rašyti, rašo, **rašė** [psát]
→ **raš-é** → aš *raš-iau*, tu *raš-ei* (etc.)

skaityti, skaito, **skaite** [číst]
→ **skait-é** → aš *skaič-iau*, tu *skait-ei* (etc.)

studijuoti, studijuja, **studijav-o** [studovat]
→ **studijav-o** → aš *studijav-ai*, tu *studijav-ai* (etc.)

galvoti, galvoja, **galvoj-o** [myslet]
→ **galvoj-o** → aš *galvoj-ai*, tu *galvoj-ai* (etc.)

Tvary préterita můžou označovat jak jednorázovou (a) tak opakovánou (b) činnost:

(a) *Išgirdau*, kad koridoriuje kalba brolis. [Zaslechl jsem, že na chodbě mluví bratr.] Jis pasaké, kad atvažiavo trumpam. [Řekl, že přijel na chvíli.]

(b) Kaime žmonės viską *gaminio* patys. [Na vesnici lidé všechno vyráběli sami.] Roménai daug *kariavo*. [Římané hodně válčili.]